

ske delegerede om at tage det Forbehold overfor Spørgsmaalet om Flytning af Kalundborg til en anden Bølgelængde, at Danmark selv fastsatte Tidspunktet for Flytningen.

Kalundborg fortsatte derefter Udsendelserne paa Bølgelængde 1153 m, indtil man i September 1928 flyttede Stationen op paa Bølgelængde 1680 m, som er en Bølgelængde indenfor det for Radiofoni tilladte Omraade. Tanken med Ændringen var at skaffe sig en Position ved de Forhandlinger, som senere skulde finde Sted angaaende Fordeling af Bølgelængderne.

Umiddelbart herefter foretog Tyskland et tilsvarende Skridt, idet den tyske Storstation Zeesen flyttedes fra 1250 m til 1649 m, hvilken Flytning viste sig at være anmeldt til Bernerbureauet nogle faa Dage, forinden den danske Anmeldelse forelaa.

Da de to Stationer forstyrrede hinanden, optages Spørgsmaalet til Drøftelse paa Møder med den tyske Administration i Berlin, i Dagene 5.—9. November 1928, ved hvilke Generaldirektør Mondrup, Kammerherre Lerche og Afdelingschef Christiansen var til Stede.

Resultatet af Møderne var, at den tyske Administration gav Tilsagn om at støtte den danske Administration i Bestræbelserne for at opnaa en lang Bølgelængde til Radiofonibrug, medens den danske Administration til Gengæld gik bort fra Bølgelængde 1680.

Forhandlingerne uddybedes yderligere under et Besøg, som to Embedsmænd fra den tyske Administration aflagde i København fra den 15. til 19. Januar 1929.

Afdelingschefen besøgte i Dagene fra den 21. December 1928 til 24. Januar 1929 Paris og London og forhandlede med de derværende Administrationer om Danmarks Krav paa en Langbølge. I London forhandlede endvidere med Standard Electric A/S, der havde leveret Kalundborg-Stationen.

Ved disse Forhandlinger, der underbyggedes af en af Afdelingschefen udarbejdet Artikel til Offentliggørelse i Frankrig og England, opnaaedes Støtte hos indflydelsesrige Embedsmænd i den engelske Administration, medens den franske delegerede ved den forestaaende europæiske Radiokonference i Prag gav Tilsagn om, at han ikke vilde tage Initiativ til Opposition mod Danmarks Interesser.

Man havde saaledes gennem ovennævnte Forhandlinger med de mest indflydelsesrige Administrationer sikret sig Støtte i Kravet om at opnaa en Langbølge for Danmark paa Konferencen i Prag, der afholdtes i Dagene 4.—13. April 1929, og paa hvilken det til Radiofonibrug bestemte Bølgeomraade skulde fordeles for Europas Vedkommende. Danmark repræsenteredes paa Konferencen af Generaldirektør Mondrup, Kammerherre Lerche og Afdelingschef Kay Christiansen. Det lykkedes de danske delegerede efter adskillige Forhandlinger at sikre sig yderligere Støtte hos Norge, Letland, Island m. fl. Lande, saaledes at Danmark erhvervede sig Konferencens Tilslutning til fremdeles at maatte benytte den omstridte Bølgelængde.

Det kan med Sikkerhed siges, at dette Resultat ikke var opnaaet, saafremt man ikke mundtlig havde drøftet Spørgsmaalet med de interesserede Administrationer, og de i den Anledning paaløbne Udgifter til Rejser og Repræsentation maa anses for forsvindende i Sammenligning med de betydelige Udgifter og Vanskeligheder, dansk Radiofoni havde staaet overfor, saafremt man var blevet nødsaget til at benytte en Bølgelængde i Omraadet 545—200 m.